

[Miljøministeren]

Miljøministeriet har i 1980 i et landsplandirektiv reserveret 15 arealer til placering af eventuelle kernekraftværker. Meningen med reservationerne er at undgå, at der sker byudvikling og erhvervsudvikling i de udpegede områder, indtil der eventuelt af folketinget træffes beslutning om, at vi skal have kernekraftværker i Danmark.

På baggrund af miljøstyrelsens rapport om sikkerheden omkring kernekraftværker, som jeg redegjorde for her i tinget i maj 1984, har planstyrelsen foretaget en undersøgelse af arealreservationer set i forhold til kommunernes planlægning. Reservationerne lægger bindinger på kommunernes muligheder for at planlægge deres udvikling. Planstyrelsens undersøgelse viste, at alle kommuner vil kunne udbygge i de næste 2-4 år uden at få alvorlige problemer med arealreservationer, men de kan måske ikke udbygge helt så meget, som de ønsker.

På den baggrund besluttede jeg, at arealreservationer skulle tages op til revision i sommeren 1986. Jeg er klar over, at der blandt de berørte kommuner er stigende utilfredshed med arealreservationer, men det er med den nuværende teknologi nødvendigt med restriktioner på de omfattede arealer, hvis det engang i fremtiden skal være muligt at placere kernekraftværker sikkert og forsvarligt.

Det er som bekendt min opfattelse, at det bl.a. af miljøhensyn vil være rigtigt at anvende kernekraft også herhjemme. Jeg er derfor ikke enig med et tilsyneladende flertal i folketinget om, at kernekraft skal tages ud af energiplanlægningen. Jeg finder det tillige betænkeligt, hvis vi nu risikerer at fraskrive os muligheden for en sikker placering af kernekraftværker. Ingen kan jo nu forudsige, om et folketingsflertal om nogle år måske på et andet grundlag, f.eks. en ny teknologi eller et større energibehov, træffer beslutning om at genindføre kernekraft i energiplanlægningen.

Hvis et flertal i folketinget vedtager beslutningsforslag om energiplanlægning uden kernekraft og ikke mener, at der fortsat skal holdes en mulighed åben for senere alligevel at indføre kernekraft, så må konsekvensen jo være, at reservationerne ophæves. Jeg vil foreslå, at dette i givet fald sker pr. 1. juni i år. Når jeg foreslår denne dato, skyldes det, at forslagsstillerne i bemærkningerne til beslut-

ningsforslaget om ophævelse af arealreservationer er inde på tanken om at anvende nogle af arealerne til andre formål end fremtidige kernekraftværker. Jeg mener, det er rigtigt, at vi ser på, om nogle af arealerne skal kunne bruges til andre formål. Derfor vil jeg straks nedsætte et hurtigtarbejdende embedsmandsudvalg under miljøministeriet med repræsentanter for de relevante ministerier, således at udvalget kan afgive rapport senest 1. juni 1985. Udvalget skal have til opgave at vurdere, hvilke andre formål de reserverede arealer kunne anvendes til, og udvalget skal i den forbindelse tage beskæftigelsesmæssige, miljømæssige og industripolitiske hensyn.

Når dette er sagt, må jeg fremhæve, at arealerne er udpeget, fordi de er fundet egnede til sikker placering af kernekraftværker. Det behøver ikke at betyde, at arealerne er bedre egnede end resten af landet til andre formål. Hvis vi på baggrund af udvalgsrapporten når frem til, at det vil være rigtigt at anvende nogle af arealerne til andre formål, så forudsætter de nye reservationer, at de sædvanlige betingelser for at udstede et landsplandirektiv er til stede. Det vil sige, at formålet er af en sådan karakter, at det vil være rimeligt at lægge de bindinger på amtskommunernes og kommunernes planlægning, som et landsplandirektiv medfører. Før et sådant landsplandirektiv gennemføres, må det naturligvis på sædvanlig vis forhandles med de kommunalbestyrelser og amtsråd, der bliver berørt af det.

Svend Åge Petersen (KF):

Et flertal i det nuværende folketing er som bekendt modstander af kernekraft, og derfor kunne det måske nok umiddelbart synes rimeligt at ophæve disse 15 arealreservationer, som miljøministeriet ved et landsplandirektiv fastlagde i 1980. Der er nu alligevel en hel del gode grunde til, at vi fremover bør fastholde de omtalte arealreservationer eller i det mindste en væsentlig del af disse.

Så godt som alle andre lande i Europa har for længe indført kernekraft, og en væsentlig del af den elkraft, som vi bruger her i landet, er jo produceret på udenlandske kernekraftanlæg. Med alle forbehold for forskellige beregningsforudsætninger og beregningsmetoder er det billigere at producere el på ker-